

Aquesta obra ha obtingut el III Premi de Poesia Infantil
Fundació Caixa Cooperativa d'Algemesí.

El jurat l'han format Francisco Soler, Pere Blanco,
M. Dolors Pellicer, Lúdia Masià i Ricard Peris.

© Fina Girbés
© Dibuixos: César Barceló

© Andana Llibres SL
Carrer dels Arbres, 23,
46680 Algemesí
andana@andana.net
www.andana.net
Tel. 962 484 382

Imprés per Kolor Litógrafos

1a edició: setembre de 2020
ISBN: 978-84-17497-78-1
Dipòsit legal: V-1064-2020

Prohibida la reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquest
llibre sota cap forma ni per cap mitjà sense
l'autorització escrita de l'editor. Si necessiteu
fotocopiar o escanejar algun fragment
d'aquesta obra podeu adreçar-vos al Cedro
(www.conlicencia.com; 91 702 19 70 /
93 272 04 47). Tots els drets reservats.

vagódeversos

El món al revés

Fina Girbés

dibuixos de **César Barceló**

El món al revés

No, no, no t'ho creies,
que el món era al revés.
Ací pots comprovar-ho,
si comptes un, dos, tres.

Un autobús que vola,
un submarí corrent,
un vaixell que du rodes
i els trens pel cel rabents.

No, no, no t'ho creies,
que el món era al revés.
Ací pots comprovar-ho,
si comptes un, dos, tres.

Un ratolí amb banyes,
un caragol pelut,
un mico que va i parla
i un lloro que està mut.

No, no, no t'ho creies,
que el món era al revés.
Ací pots comprovar-ho,
si comptes un, dos, tres.

Una muntanya plana
i un cim que està a peu pla.
L'aigua del mar ben dolça
i el riu tots ben salats.

No, no, no t'ho creies
que el món era al revés.
Ací pots comprovar-ho,
si comptes un, dos, tres.

Rigobert, el pirata

Rigobert, el pirata,
està molt preocupat:
el lloro que du al muscle
està mut i embadocat.
Rigobert respira fondo,
inspira grams de valor
per repetir passejant-lo
de babord fins a estribord:

–Bon dia, *bonjour*, bon dia!–,
en valencià i en francès.
El lloro no diu ni pruna,
resta immòbil com si res.
Quina sort la del pirata,
allà a l'Illa del Tresor:
ha trobat damunt l'arbratge
un mico que és parlador!
Ara desfila en coberta
lluïnt al muscle el primat,
que parla i parla pels colzes.
Com n'està, d'atarantat!

El vampir Vladimir

El vampir Vladimir
ha de ser molt valent
i afrontar cada dia
que ell és molt diferent.
Els amics, la família,
dins els taüts quan fa sol
i, quan la nit ja és fosca,
a xuclar la sang al vol!
A ell li agrada la platja,
estirar-se a prendre el sol,
escoltar les oronetes
més que el «xuuut» del mussol.
És més cabut que una mula.
Al final ho ha aconseguit!
Com els xiquets de l'escola,
viu de dia i dorm de nit.

Ciudadans de primera

Ciudadans de primera
recorren els carrers,
mantenint-los estalvis
de llandes i papers.

Ciudadans de primera
recollint excrements,
resguardant les voreres
per al pas de la gent.

Ciudadans de primera,
formigues diligents,
abocant les deixalles
dins de caus diferents.

Ciudadans de primera,
de civisme amerats,
dibuixant un paisatge
idíl·lic a la ciutat.

Desxifra el poema

,poema el desxifra i Prova
.revés al posta a escrit
,aventura una ,repte un Com
l' instant a sàpies perquè
lectura la és plaer quin
.d'apassionant n'és com i
,tendres històries Descobrir
;gegants ,bandits ,monstres de
verges boscos en endinsar-te
.llunyans molt planetes de
,versos aquests desxifrat has Si
,res no un en fet has ho si
!llibre bon un busca ,pressa de
.plaer eixe perdes et No
(la solució al final del poemari)

Encara més difícil!

!licífid sém aracnE
,rotcel narg nu ste iS
sosrev sle sàrarfixsed
,stasseverne sém tlom
nexiereuqer òxia rep
.tatilibah rojam
,eruirmos narg nu axiubiD
,tefsitas seugitse
sertell sel ,ut a rep ,euq
.terces pac nenet on
(la solució al final del poemari)

Dragatrés

Dragatrés és un desastre,
un desastre com a drac.
Ningú té el seu problema
des del Sénia a Guardamar.
Malgrat tindre una bocassa
i uns queixals ben esmolats,
no pot fer mai el paper
que els contes li han assignat.
En comptes de foc i flames,
llança amb força, exultant,
un raig d'aigua freda i neta,
que inunda tots els voltants.
Els amics, que se l'estimen,
li han donat la solució
i Dragatrés ha acceptat
ser bomber de professió.

Pobre Quirico!

Quan era més jove,
quin gall més templat!
Fins i tot pujava
al cim del terrat.
Plomatge de príncep,
cresta roig brillant,
cant que despertava
tot el veïnat.
El pobre Quirico,
en passar els anys,
com un vell rellotge
ara s'ha espatlat.
Dorm durant el dia
i canta a la nit.
L'amo de la granja
està acovardit.
Rumia i rumia...
Té la solució!
Lligar-li a la pota
un despertador.

De cap per avall

Ai, si caminara
de cap per avall
com un bon acròbata,
sense defallir,
per veure la vida
amb distint perfil.

Peus de totes mides,
potes d'animals,
rodes polsegoses...
Massa lluny el cel!

Només ho aconselle
com a experiment.
De cap per avall,
tot és diferent!

Dibuixant somriures

Rostres dibuixant somriures,
rostres amables, contents,
que desfilen a diari
per les places, pels carrers.
Han fugit els rostres tristos,
no existeix el patiment.
Un adeu als colors grisos!
Viure en rosa solament!

Rostres dibuixant somriures,
a tothora, a tostemps,
perquè per sempre són lliures
d'amargors i contratemps.

Tanca els ulls

Bela l'ovelleta
no es pot adormir.
Creu que un llop ferotge
se la vol cruspí.

L'ovelleta mare
dorm al seu costat
i en sentir el bel
la vol consolar.

—Tanca els ulls i compta
xiquetes botant:
una, dues, quatre...
i t'adormiràs.

La princesa

Això era una princesa,
corona ornant-li el cap,
amb cabellera molt rossa
i un ceptre d'or a la mà.
Un dia va i s'enamora
d'un príncep bell i galant.
Només en besar-la als llavis,
tatxan!, es va transformar
en una granota verdosa
i començà a raucar.
«Rauc, rauc», esglaiada,
del palau es va allunyar.

«Rauc, rauc», plora i plora,
arraulida en un estany.
Quan un gripau que hi vivia
així la va consolar:
–Rauc, rauc, vull cuidar-te;
i mai res t'ha de faltar.

Ara viuen tan feliços
que no accepten mai cap bes.
Un amor tan gran els lliga,
que en volen ser presoners.